

Cel ten ma być osiąganym w ramach celów szczegółowych: 1. Wzrost zaangażowania obywateli i organizacji obywatelskich w życie publiczne, 2. Wzmocnienie organizacji obywatelskich w wymiarze strategicznym oraz 3. Poprawa stabilności finansowej organizacji obywatelskich.

Priorytety programu skoncentrowane są w szczególności na wsparciu instytucjonalnym - w ramach Programu PROO organizacje obywatelskie mogą więc starać się o dofinansowanie swego rozwoju instytucjonalnego. Wsparcie może być wykorzystane również na budowę lub rozwijanie sieci, federacji lub innych form aliansów w ramach sektora pozarządowego.

Cele i priorytety Programu MMS oraz Programów NOWEFIO i PROO są ze sobą spójne. W szczególności zarówno Program MMS oraz NOWEFIO zakładają wspieranie aktywności społecznej i budowania kapitału społecznego oraz wzmacnianie partycypacji i dialogu obywatelskiego. Wszystkie programy zakładają ponadto wzmacnianie instytucjonalne organizacji obywatelskich oraz wspieranie budowania ich sieci i federacji. Program MMS jest jednak skierowany do szczególnego typu organizacji obywatelskich – organizacji małych i średnich, spoza dużych ośrodków miejskich. Jego wdrożenie ma zatem uzupełniać interwencję przewidzianą w Programach NOWEFIO i PROO w zakresie tego typu organizacji.

2. Diagnoza

2.1. Cel i zakres analizy

Nieodzownym elementem odporności demokratycznego społeczeństwa jest instytucjonalna stabilność i wysoka efektywność działania organizacji pozarządowych. Założenie to odzwierciedlają przepisy ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej. Ponadto silnie koresponduje ono z zaobserwowanymi reakcjami polskiego społeczeństwa na sytuacje kryzysowe ostatnich lat (klęski żywiołowe, pandemia COVID-19, kryzysy uchodźcze). Uwypuklić należy znaczenie powszechnej i w dużej mierze oddolnie indukowanej samoorganizacji ludności w ramach podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, która miała na celu niesienie pomocy oraz minimalizację negatywnych skutków zaistniałych kryzysów. Nie bez znaczenia pozostają tu zapewne polskie tradycje pomocy wzajemnej, którą podejmowano w różnych formach organizacyjnych poza (lub wbrew) kontrolą władzy państwowej – tradycje sięgające swą genezą czasów zaborów, ujawnione następnie w tragicznych okolicznościach wojen światowych oraz kryzysów polityczno-gospodarczych doby PRL.

Diagnoza ukierunkowana jest na **rozpoznanie realnych potrzeb organizacji pozarządowych działających w społecznościach lokalnych, które zaspokojone wzmacniałyby odporność tych społeczności**. Wnioski z przeprowadzonej diagnozy powinny ułatwić racjonalne alokowanie wsparcia w ramach Programu, jak również projektowanie najbardziej optymalnych ścieżek finansowania małych organizacji pozarządowych (koherentnie z celami Programu). Tym samym, dla wypracowania modelu możliwie efektywnej i elastycznej interwencji (w myśl zasad polityki publicznej opartej na dowodach – *evidence-based policy*), diagnozą problemową objęto następujące zagadnienia: